

громадян перекладати свої заощадження у венчурні інвестфонди та активізування кредитування реального сектора економіки.

Оскільки фондовим ринком рухає ліквідність, то треба обирати такі інвестиції, в яких повернення має зрозумілий характер, не пов'язаний з рухом ринку.

Є ще один аспект, який заважає інвестклімату існувати спокійно. Це недовіра до фінансових установ. Тому їх завдання – показати готовність і вміння працювати цивілізовано, за правилами західних і азіатських ринків в умовах жорстокої конкуренції.

Список використаних джерел:

1. Гончаров О. Інвестиції в Україну: Головні завдання на найближчу перспективу [Електронний ресурс] / О. Гончаров. – Режим доступу: <https://112.ua/mnenie/investicii-v-ukrainu-glavnye-zadachi-na-blizhayshuyu-perspektivu-481335.html>
2. Інвестиційна діяльність в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://mfa.gov.ua/ua/article/open/id/6349>
3. Пехник А. Іноземні інвестиції в економіку України: навч. посіб. / А. Пехник. – В., 2007. – 187 с.
4. Вінник О. Інвестиційне право України: навч. посіб. [Електронний ресурс] / О. Вінник. – Режим доступу: http://adhdportal.com/book_1937.html
5. Колісник В. О. Перспективи розвитку інвестиційної діяльності в Україні // В. О. Колісник, І. В. Тімар // Матеріали XIII міжнародної науково-практичної конференції студентів та молодих вчених «Наукові дослідження у Східній Європі» (8 грудня 2017 р.). Т. 1. – Вінниця: ТОВ «Нілан-ЛТД», 2017. – С. 117–119.

К. е. н. Тараненко В. Є.

Університет митної справи та фінансів (Україна)

ПОДАТКОВІ ІНСТРУМЕНТИ РЕГУЛЮВАННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ АКТИВНОСТІ

Зосереджуючи увагу на активізації інвестиційних процесів держава має на меті забезпечення стійкого економічного зростання та побудову захисту від прояву циклічних криз в економіці, що забезпечується завдяки зовнішнім впливам капіталу. Одним з основних важелів державного стимулювання інвестиційної активності суб'єктів господарювання виступає податкова політика.

Метою дослідження є визначення інструментів та засобів податкового стимулювання інвестицій для забезпечення сталого економічного розвитку держави.

Податкові умови ведення господарської діяльності залишаються одним з ключових орієнтирів. Потенційний інвестор сподівається на лояльне відношення

держави з огляду на його внесок в економіку. При цьому існують елементи, які зумовлюють поведінку суб'єкта господарювання: визначення об'єкта оподаткування (дохід, прибуток, вартість майна, сума заробітної плати, вартість товарної продукції, обсяг реалізації та ін.); визначення джерел сплати податків; установлення розміру ставок податків і методики їх розрахунку; терміни сплати податків (залежать від об'єкта оподаткування, розміру податків і джерел сплати); надання податкових пільг; застосування штрафних санкцій за порушення податкового законодавства [1].

За впливом на економіку суб'єкта інвестування податки можна розділити на такі, що стимулюють оптимізацію виробничих фондів, такі, що змінюють ціну та податки на фінансові результати діяльності. З огляду на такий поділ можна виокремити напрями стимулювання інвестиційної діяльності за допомогою податкового інструментарію.

З метою залучення інвестицій в регіони або галузі, розвиток яких є пріоритетним для держави, доцільно використовувати часткове або повне звільнення від сплати майнових податків. Це призведе до суттєвого зменшення собівартості продукції та набуття нею цінової переваги на ринку. Серед ризиків – незаконне використання звільнених або виключених з об'єктів оподаткування землі, майна. Однак поява інвестиційних ресурсів у регіонах, які потерпають від їх нестачі, переважає ризик від бюджетних втрат через незаконне використання такої податкової преференції.

До зниження ціни товару призведе також і вивільнення певних категорій товарів (послуг), пріоритетних для інвестування, від оподаткування податком на додану вартість. При цьому виключення із загальних правил оподаткування також відкриває можливості для незаконних маніпуляцій такою преференцією. Позитивним прикладом таких виключень може бути інвестування у високотехнологічні, наукоємні галузі, охорону здоров'я тощо. Тоді продукт, який буде створений в результаті такого інвестування, матиме виключне значення для виконання державою її безпосередніх функцій (соціальне забезпечення, охорона здоров'я, оборона і т.п.), а отже виправдає наявність виключень щодо оподаткування [1].

З точки зору впливу на фінансовий результат розглядається такий засіб, як виключення інвесторів з переліку платників податків на доходи (прибуток).

При цьому слід враховувати, що для уникнення ситуації, коли інвестиція буде одноразовою, доцільно використовувати податок на виведений капітал, суть якого і полягає у прямому стимулюванні довгострокових інвестицій.

Зазначимо, що податкові засоби підтримки та стимулювання розвитку інвестиційної діяльності можуть реалізовуватися у різних формах, проте мають однаковий зміст: надання податкових пільг у вигляді повного або часткового звільнення від сплати податків. Для залучення інвестицій на довгостроковій основі та у достатніх обсягах недостатньо звільнення від оподаткування. Більш дієвим є застосування комплексного механізму оподаткування, коли діє загальний порядок оподаткування інвестиційної діяльності та її результатів. В цьому випадку буде досягнуто таких результатів, як оновлення основних фондів, розширення виробництва, і як наслідок, – зростання прибутків, збільшення оплати найманих працівників.

Отже, наведені матеріали вказують на різноманіття податкових інструментів регулювання інвестиційної активності. Втім для уникнення зловживань та ухилення від оподаткування більш доцільним видається комплексний підхід, де будуть враховані різні елементи податку та проведене їх зменшення або оптимізація.

Список використаних джерел:

1. Шевченко Н. І. Регіональні аспекти податкового стимулювання інвестиційних процесів / Н. І. Шевченко, В. Є. Тараненко // Науковий вісник МАУП. Збірник наукових праць. Серія «Економіка». – К., 2015. – Вип. 1-2., – С. 96–110.

Фінько А. В., к. е. н. Водолазська О. А.

Дніпровський національний університет імені Олеся Гончара (Україна)

СУЧАСНИЙ СТАН КОРПОРАТИВНОГО РИНКУ ОБЛІГАЦІЙ

У сучасному світі існує багато різноманітних способів залучення додаткового капіталу. Панівне місце серед них довгий час мали звичні для суспільства способи фінансування, головним з яких є кредитування. Але сьогодні, коли звичні джерела мобілізації коштів є або недоступними або непривабливими для суб'єктів інвестиційного процесу, з'являються нові способи залучення капіталу, поміж яких важливе місце займають саме корпоративні облігації. Випуск облігацій у сучасному світі є досить перспективним засобом залучення додаткових ресурсів і може стати вдалою заміною кредитним коштам. Якщо порівнювати з іншими інструментами залучення інвестицій корпоративні облігації мають меншу дохідність, але ступінь їх надійності є значно вищим, а рівні ризиків та гарантованість виплат навпаки низькими. Такі властивості даних цінних паперів задовольняють інтереси як інвесторів, так і емітентів